

Dus scherpt men zucht ter Vryheid in,
 Vertoont een Spiegel van Welleeven,
 Ja leert op 't Spoor der reden streeven,
 En vindt, al Lagchend, Deugd gewin.

Dus zullen we aan den Maasstroom zeggen:
 In Zeeland straalt ook Kunstmin door,
 Op Aemstel-, Schie- en Rhynlants spoor,
 Om voor den goeden Smaak de Banden vast te leggen.

AFSCHEID.

't Geluk deed ons op Walchren Landen
 In de Armen van den ronden Zeeuw,
 Die voor 's Lands Vryheid als een Leeuw
 In moed, zyn goed en Bloed verpanden.

Dus toond der Zeeuwsche schranderheid
 Nu wederom aan Batoos Kindren,
 Dat niets haar' yver kan vermindren
 Die voor haar Vaderlanders pleit.

Hoe lief is 't ons, uw Landgenooten,
 Te zien dat hier den goeden Smaak,
 En waare zucht tot nut vermaak,
 Onze eedle Kunst-min doet vergrooten.

Deeze eedle Kunst-min, die het Hart
 Van Hollands Burgers mag behaagen,
 Heeft hier ook Lauwers weggedraagen;
 Dies ons, met recht, ons Afscheid Smart.

Wy danken u, met vol genoegen,
 ô Stutten van 't Gemeenebest!
 Daar Neêrlands Vryheid hoop op vest
 Altoos haar' grond te zien beploegen.